

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ ਜੇ.

ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਨ, ਜੇ. ਡੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

1952

July 10th

, . . ਬਨਾਮ

ਸਰਦਾਰ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ।- ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 45 ਆਫ 1950।

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ (1951 ਦਾ XXII), ਸੈਕਸ਼ਨ 17- -ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦਾ ਸਕੋਪ, ਕੀ I dra ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 (f) ਅਤੇ 31 ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ - - ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫਰਮਾਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ . - ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ - 1 ਆਰਆਰ - ਸਾਈਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ - - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V), ਧਾਰਾ 115—ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੋਧ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ।

ਆਯੋਜਿਤ -

(1) ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 17'ਜਾਂ ਇਵੈਕੂਈ-ਐਮਟੀ* ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 (ਐਫ) ਅਤੇ 31 ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(hi) ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ - ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ 'j' ਦੀਨ ਵਿਕਰੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੂਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ- ਸਰਦਾਰ ਠਾਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਮੌਰਗੋਜ਼ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ¹⁴ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਐਮ.ਬੀ. ਨਾਮਾ' ਬਨਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਮਦਰਾਸ (1) ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟਡੀਅਨ, ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਹਾਜੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਆਰ. ਨਾਇਕ (2), ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ.

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦਾਉ ਮਿਨ ਬਾਵ ਬਨਾਮ ਏ ਵੀ ਪੀ. ਐਲ. ਐਨ. ਚੇਟੀਆਰ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਗੋਬਰਧਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਾਉ ਦਿਆਲ (4), ਅਤੇ ਟਿਪਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਕਤਰ ਰਾਜ (5), ਰੈਂਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਿਤੀ 15 ਜੂਨ 1950, 1949 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ.66 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਬਾਮ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1st ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 8(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਲੋਰ ਟੇਕ ਸਿਜਿੰਦ ਅਤੇ ਏ.ਐਮ ਸੂਰੀ ।

AN ਗਰੇਵਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੋਸਲਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਆਈ. ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ। ਦੇ ਤੱਥ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1951 ਮੈਡ. 930
- (2) ਏਆਈਆਰ 1951 ਬੰਬ 440
- (3) ILR 11 ਰੰਗ. 134.
- (4) ILR 54 AH 573.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1935 ਪੈਟ. 86.

ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਹਰ ਕੇਸ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ^{ਦੀਨ} ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-

ਸਾਰਦਾ/ਠਾਕੁ- ^{ਅੰਗ 118 ਤੋਂ 016 ਸਮਾਨ ਧੁਨ}

ਸਿੰਘ ਆਦਿ, ਸ

ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

(1) 1951 ਦਾ FAO ਨੰ. 27.

(2) 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 292,

(3) 1950 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 45,

(4) 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 19,

(5) 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 81,

(6) 1951 ਦਾ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 304,

(7) 1950 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 109,

(8) 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 105,

(9) 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 58,

(10) 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 101, ਅਤੇ

(11) 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 115.

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 1951 ਦੇ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, XXII ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਰਥ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ 1950 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 45 ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਘਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। 23

ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 4 ਅਕਤੂਬਰ 1948 ਨੂੰ, ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਨਿਗਰਾਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ? -

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈ (ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਐਕਟ 1947। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਚੀਠ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ - ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜੋ ਇੱਕ - ' ਹੈ। evacuee ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ, Evacuee ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ। ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1947 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਬਿੰਦੂ 1951 ਦੇ EFA ਨੰਬਰ 81 ਅਤੇ EFA ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

1950 ਦਾ ਨੰਬਰ 109। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 105 ਅਤੇ 1951 ਦਾ EFA ਨੰਬਰ 292, ਸੰਪਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। 1951 ਦੇ ਐਫ.ਏ., ਓ. ਨੰਬਰ 27 ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 1951 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 292 ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਅਤੇ 1950 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1951 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ XXII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕਦਮ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਦੇ FAO ਨੰ. 27 ਅਤੇ EFA ਨੰ. 292 ਦੀ ਸਥਿਤੀ
ਸਰਦਾਰ ਠੱਕਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ
FAO ਨੰ. 27, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦ
----ਕਸਟਡੀਅਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ, ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣੇ
ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।

ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੈਸੇ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੂਰਬਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਬੋਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (ਐਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਐਕਸ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 (2) (ਐਮ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 10 (2) (ਐਮ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ. ਅਪੀਲ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਆਦਿ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਦੁਆਰਾ ਕੀੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ — ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ। ਖੋਸਲਾ ਜੋ ਹਮਲੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ "ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। " ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਐਫ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1951 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ XXII ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"17. ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ, (1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੀ - ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ, ਮਾਰਚ 1947 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤ ਸਮਝੀ ਗਈ ਹੈ

Sheikh Mohd
Din
v.
Sardar Thakar
Singh, etc.,

Khosla J.

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਦੇ

17 ਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

M<>>

ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।" ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੀ "ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ" ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖੁਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ - ਮੌਰਟਗੇਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਇਸ ਲਈ ਦਲੀਲ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ) ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। "In execution" ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ। " ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਏਲੀਏਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੇਸ ਹਨ ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਸ਼ੋਰੀ (1), ਅਤੇ

(1) ILR 34 ਸਾਰੇ. 25.

ਚਿਤਰ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਦੇਵੀ (1)। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

hU: * ਅਜਿਹੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਯੰਗ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ-ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕੁਰਕ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਘਰ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਮੌਰਟ ਗੇਜ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣਾ ਘਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਆਫ ਕਰਦਾ ਹੈ-

ਕੋਡ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੱਤ।

ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤਰਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ, ਇੱਥੇ ਲਈ, ਏ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸ ਦੇ ਪਾਏ ਜਾਣ
ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਮੌਰਗੇਜ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1935 ਲਾਹ. 164.ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਸੀ
ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੀ ਹੈ

ਸਰਦਾਰ ਠਾਕਰ ਸੇਵਾ ^ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ

ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੀ ਐਕਸ

----ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਕਾਸੀ ਵੀ ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫਿਲਹਾਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ
ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਯੰਗ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰਕ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਦੋਖੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ
ਫਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ '-

“ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਨਾਲ
ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗੀ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮਕਾਨ ਸਿਵਲ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 60, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ
ਗਏ ਵਰਣਨ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਉਹ ਮਕਾਨ ਕਿਸਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਗਿਰਵੀ
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਗਿਰਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ”

ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵੀ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰਕ 'ਤੇ
ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸ ਪੀਰਜੀ ਸਜਦਾਰ ਏਯੂ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ
ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। *Ideal Bank, Ltd.*, (1). ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ
ਵੱਲੋਂ ਲਗਭਗ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਯੂ' ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ
ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 16 vn -

emw ਨੂੰ 1111

ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ
ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ
ਜੇਕਰ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਏਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵਸਥਾ
ਕੀਤੀ ਸੀ।

1

1

ਉਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਇਸ ਧਾਰਾ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਲਈ
ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ~ * * * ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ
ਕਾਰਨ _____ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ
ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। " ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਖੋਸਲਾ ਜੇ.
ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ
ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 16 ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਵੇਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਰੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਰਕ ਇਹ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ- 'n 17. ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ਿਠਣ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਹੀ ਟੀਵੀ ਐਨਸੀ ਹੈ। ਮੌਰਟਗੇਜ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਲਕ ਕੋਲ - ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ

ਪੰਜਾਬ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਚੀਖ ਮੁਹੰਮਦ। ^{ਚੀਨ * ਦੇ ਅਧਾਰ ' ਤੇ} ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵਧੀਆ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਇੱਕ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਫਰਮਾਨ

ਸਰਦਾਰ ਠਾਕਰ ਨੇ ^{ਤੋਂ} 15 ਅਗਸਤ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਛੱਡਣ ਲਈ ਖੋਸਲਾ ਜੇ . ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਸਤੂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਖੁਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ" ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਕਾਨੂੰਨ 1947 ਦਾ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IV ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ 1947 ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XIV ਆਇਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨੇ ਐਚ.

"ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ।"

1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 15, 10 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ,

ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ
ਆਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੇਖਕ ਦਾ ਹੁਕਮ
^ ਰੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ

ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਜੇ ਐਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐੱਸ.ਜੇ.ਐੱਨ.ਟੀ. ਆਦਿ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ----- ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XII ਦੁਆਰਾ ਸੀ | ਖੋਸਲਾ ਜੇ.
1949, ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ * * * * *
* * * * * ਦੇ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚ ਕਰਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਫਿਰ 1949 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XII ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1950 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ XXXI ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1951 ਦੇ ਐਕਟ XXII ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ

Sheikh Mohd
Din
v.
Sardar Thakar
Singh, etc.,

ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ "ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਕੀ, ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ" ਦਾ ਨਵਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ED ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"।

Khosla J.

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਚਾਗਲਾ, ਸੀਜੇ, ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਹਾਜ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਪੀ ਕੇ ਨਾਇਕ (1) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ :-

"ਹੁਣ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਿਸ਼ ਆਰਡੀਨੈਂਸ (1949 ਦਾ XXVII) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ। ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ; ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੇ 'ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਨਿਕਾਸੀ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਜਮੰਨਰ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਐਮ ਬੀ ਨਮਾਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋ ਪਰਟੀ, ਮਦਰਾਸ (1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, " ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ "ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ" ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਤਰਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ

c (1) ਏਆਈਆਰ 1951 ਸੈਡ. 930

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 17[^] 1[^] ਕਾਰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਸਿੰਘ, ਈਟਾ, ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ.

-
ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਵਕੂਏ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਐਫ) ਲਈ ਮੋਰਟ ਗੇਜ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ “ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਵਕੂਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਹੈ” ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਸਿਰਫ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਐਫ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ

ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਏਆਈਆਰ 1951 ਮੈਡ। 930 ਅਤੇ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਬੀ. 440. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ - ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜੋ 1951 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 304 ਵਿੱਚ ਉਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਡੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪੱਖ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਸੀਆਈਵੀਏਨ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ^{ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ} ਠਾਕਰ ਦੀਨ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- p*

ਸਿੰਘ, ਆਦਿ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ * ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਖੇਸਲਾ ਜੇ. ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ (ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਉਹ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਈ 'ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਏ.ਯੂ. 6 ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ '* ਆਰ ਕੋਰਟ' ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਡਾਵ ਮਿਨ ਬਾਵ ਬਨਾਮ ਏ. ਵੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਐਨ. ਚੇਟੀਆਰ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਗੋਬਰਧਨ ਦਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। v. ਦਾਊ ਦਿਆਲ (2) ਅਤੇ ਟਿਪਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (3) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਝੂਠ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:-

L. 1950 ਦੇ ਪੀ ਏ ਨੰਬਰ 45 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ - ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ Cus

todian ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

E. 1951 ਦਾ FA ਨੰਬਰ 19. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ^{**■} ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਟੋਡੀਅਨ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲੇਗਾ | ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ,

F. 1951 ਦਾ FA ਨੰ. 811 ਇਹ 4 ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ- (ਕੱਟਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਘਟੀਆ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ * - ਲੈਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ.

- (1) ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. 11 ਰੰਗ. 134.
- (2) TLR 54 ਸਾਰੇ। 573.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1935 ਪੈਟ. 86.

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 304/51. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਪਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ^{ਡੀਐਮ ਦੁਆਰਾ} ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਦਾਰ ਠਾਕਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਗਰਾਨ * - ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

E. 1950 ਦਾ FA ਨੰ. 1091 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਡੀਅਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

F. 1951 ਦਾ FA ਨੰਬਰ 105 ਅਤੇ 581 ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਐਪ ਪੀਲ ਇੱਕੋ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ* EFA ਨੰ. 58 ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ EFA ਨੰ. 105 Cus todian ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧੀ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ.. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

G. 1951 ਦਾ ਐਫਏ ਨੰਬਰ 1011 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ - ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦਾ ਆਰਡਰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

1951 ਦਾ EFA ਨੰ. 115. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਚਲਾਉਣ

ਸਬੋਖ ਮੁਹੰਮਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

^{Cin}* ਇਹ ਆਰਡਰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਦਾਰ^ਠਾਕਰ^ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਪਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

Khosla J. ¹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਪੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 4 ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਈਵ ਵਿੱਚ ਈਵਰ ਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਇਹ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਖਾਲੀਪਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ